

Convenis internacionals

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Mònaco per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i per prevenir l'evasió i l'elusió fiscals

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 31 de gener del 2023 ha aprovat la ratificació al següent:

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Mònaco per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i per prevenir l'evasió i l'elusió fiscals

El Principat d'Andorra ha dut a terme la reforma del model econòmic i fiscal andorrà per permetre al país afrontar els reptes del futur i posar-se en una situació de competència. Al maig del 2011, Andorra es va centrar en la construcció d'un marc fiscal complet i homologable internacionalment, i va aprovar les lleis de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals i l'impost sobre societats per permetre que aquestes normes entressin en vigor en l'exercici fiscal corresponent al 2012.

Aquestes tres lleis constitueixen la base del nou marc fiscal directe andorrà. A més, durant el 2012 es va elaborar la Llei de l'impost general indirecte, que fusiona tots els impostos indirectes existents en un únic impost de tipus IVA, i que va entrar en vigor l'1 de gener del 2013. Aquest marc fiscal es va completar amb l'impost sobre la renda de les persones físiques, que va entrar en vigor el 22 de maig del 2014, i que s'aplica efectivament des de l'1 de gener del 2015.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació en el marc de l'OCDE, el 5 de novembre del 2013 el Principat d'Andorra va signar el Conveni de l'OCDE i del Consell d'Europa relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, adoptat a Estrasburg el 25 de gener de 1998, modificat pel Protocol d'esmena adoptat a París el 27 de maig del 2010, que va entrar en vigor l'1 de desembre del 2016.

Cal destacar també que, al juny del 2014, el Principat d'Andorra va esdevenir el 48è estat a adherir-se a la Declaració sobre l'intercanvi automàtic d'informació de l'OCDE.

Igualment, el 3 de desembre del 2015, Andorra va signar l'Acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents, conegut com el *Multilateral Competent Authority Agreement* (MCAA), que instaura el principi de norma comuna de la Declaració de l'OCDE.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació amb la Unió Europea, el 12 de febrer del 2016 es va signar a Brussel·les el Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, que va entrar en vigor l'1 de gener del 2017.

El 25 de novembre del 2016 es va adoptar a París el Conveni multilateral per a l'aplicació de les mesures relatives als convenis fiscals per prevenir l'erosió de la base imposable i el trasllat dels beneficis (en endavant, "MLI"). Aquest Conveni multilateral respon a la necessitat de crear un mecanisme eficaç que permeti als països signataris adoptar les mesures plantejades pel Projecte BEPS que afecten els convenis fiscals en el conjunt de la xarxa de convenis fiscals, sense haver de tornar a negociar-los de manera bilateral. Així, el Conveni multilateral modifica de forma automàtica i simultània els convenis fiscals que es designin com a

coberts pel Conveni multilateral per als estats. El 7 de juny del 2017, Andorra va signar l'MLI; el 8 de juliol del 2021, el Consell General d'Andorra el va ratificar, i el 29 de setembre del 2021, Andorra va dipositar el seu instrument de ratificació prop de l'OCDE, amb la qual cosa l'instrument va entrar en vigor per a Andorra l'1 de gener del 2022.

Aquest nou marc legal facilitar la negociació d'acords bilaterals per evitar la doble imposició (en endavant, "CDI"), essencials per garantir un marc de seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics, per facilitar el desenvolupament del sector dels serveis i per refermar el procés d'obertura econòmica del país.

En aquest sentit, el Govern ha conclòs la tramitació de deu CDI amb la República Francesa, en vigor des de l'1 de juliol del 2015; amb el Regne d'Espanya, en vigor des del 26 de febrer del 2016; amb el Gran Ducat de Luxemburg, en vigor des del 7 de març del 2016; amb el Principat de Liechtenstein, vigent des del 21 de novembre del 2016; amb la República Portuguesa, vigent des del 23 d'abril del 2017; amb els Emirats Àrabs Units, vigent des de l'1 d'agost del 2017; amb la República de Malta, en vigor des del 27 de setembre del 2017, amb la República de Xipre, vigent des de l'11 de gener del 2019, amb la República de San Marino, vigent des de l'1 de gener del 2022 i amb Hongria, que entra en vigor el 8 de desembre del 2022.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia de posar Andorra en situació de competir, atès que permetrà a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció en origen sobre les rendes obtingudes en aquests països, i dona seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposició per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

En la negociació dels CDI, Andorra utilitza el model de Conveni fiscal de l'OCDE, que distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, i estableix que el país de residència elimini la doble imposició, si escau.

El Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Mònaco es va negociar de manera telemàtica en una única ronda de negociacions que va tenir lloc els dies 27 i 28 de setembre del 2022. El mateix 28 de setembre del 2022, les delegacions d'Andorra i Mònaco van concloure les negociacions amb la rúbrica del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Mònaco per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i per prevenir l'evasió i l'elusió fiscals.

L'1 de desembre del 2022, la ministra d'Afers Exteriors, Sra. Maria Ubach, aprofitant el seu desplaçament a Łódź (Polònia), en el marc del Consell ministerial de l'OSCE, va signar el Conveni amb la seva homòloga monegasca, Sra. Isabelle Berro-Amadeï.

Ateses les consideracions exposades, s'aprova:

La ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Mònaco per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i per prevenir l'evasió i l'elusió fiscals.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per a Andorra del Conveni.

Casa de la Vall, 31 de gener del 2023

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Emmanuel Macron
President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Mònaco per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i per prevenir l'evasió i l'elusió fiscals

El Principat d'Andorra i el Principat de Mònaco,

Desitjant promoure les seves relacions econòmiques mútues i millorar la cooperació en matèria fiscal;

Amb la voluntat de concloure un conveni per eliminar la doble imposició amb relació als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni sense generar oportunitats per a la no imposició o per a la imposició reduïda mitjançant l'evasió o l'elusió fiscals (incloent-hi un ús abusiu dels convenis internacionals que tinguin com a objectiu obtenir desgravacions previstes en aquest Conveni pels beneficis indirectes de residents d'estats tercers);

Han convingut el següent:

Article 1. *Persones concernides*

1. Aquest Conveni s'aplica a les persones que són residents d'un o dels dos estats contractants.
2. A l'efecte d'aquest Conveni, la renda percebuda per o mitjançant una entitat o un instrument, o pel seu intermediari, que siguin considerats totalment o parcialment transparents a efectes fiscals, d'acord amb la normativa tributària de qualsevol dels estats contractants, es considerarà una renda percebuda per un resident d'un estat contractant, però únicament en la mesura que la renda esmentada es tracti, a l'efecte de la imposició d'aquest estat, com una renda d'un resident d'aquest estat contractant.
3. Aquest Conveni no afecta les potestats tributàries dels estats contractants respecte dels seus residents excepte pel que fa als beneficis atorgats en virtut de l'apartat 3 de l'article 7, l'apartat 2 de l'article 9 i els articles 18, 19, 22, 23, 24 i 26.

Article 2. *Impostos coberts*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants o de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, sigui quin sigui el seu sistema d'exacció.
2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o la totalitat del patrimoni, o qualsevol part de la renda o el patrimoni, inclosos els impostos sobre guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import global de sous o salaris pagats per empreses i els impostos sobre plusvàlues.
3. Els impostos actuals als quals s'aplica el Conveni són, en particular:
 - a. Al Principat d'Andorra:
 - (i) L'impost sobre societats.
 - (ii) L'impost sobre la renda de les persones físiques.
 - (iii) L'impost sobre la renda dels no-residents fiscals.
 - (iv) L'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.
 - b) Al Principat de Mònaco:
 - (i) L'impost sobre els beneficis empresarials que grava les persones físiques (*l'impôt sur les bénéfices des revenus commerciaux prélevé auprès des personnes physiques*)
 - (ii) L'impost sobre societats (*l'impôt sur les bénéfices prélevé auprès des sociétés*).
4. El Conveni també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixi després de la signatura d'aquest Conveni i que s'afegeixi als ja existents o els substitueixi. Les autoritats competents dels estats contractants es notifiquen les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals.

Article 3. *Definicions generals*

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que del context se n'infereixi una interpretació diferent:

a. Les expressions un Estat contractant i l'altre Estat contractant designen, segons el context, el Principat Andorra o el Principat de Mònaco.

b. El terme Andorra significa el Principat d'Andorra i, emprat en sentit geogràfic, designa el territori del Principat d'Andorra.

c. El terme Mònaco significa el Principat de Mònaco i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori i el subsol del Principat de Mònaco, les seves aigües interiors, el seu mar territorial, inclòs el seu llit, el fons marí i el seu subsol, l'espai aeri que els sobrepassa, la zona econòmica exclusiva, la plataforma continental i totes les zones sobre les quals el Principat de Mònaco exerceix drets sobirans i la seva jurisdicció de conformitat amb el dret internacional i les lleis nacionals del Principat de Mònaco;

d. El terme persona comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones.

e. El terme societat designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes impositius.

f. El terme *empresa* s'aplica a l'exercici de qualsevol activitat econòmica.

g. Les expressions empresa d'un Estat contractant i empresa de l'altre Estat contractant designen, respectivament, una empresa explotada per un resident en un Estat contractant i una empresa explotada per un resident en l'altre Estat contractant.

h. El terme tràfic internacional designa qualsevol transport efectuat per una nau o una aeronau o un vehicle ferroviari o de carretera, excepte quan la nau o l'aeronau o el vehicle ferroviari o de carretera operin únicament entre punts situats en un Estat contractant i l'empresa que opera la nau o l'aeronau, o el vehicle ferroviari o de carretera, no sigui una empresa d'aquest Estat.

i. El terme *autoritat competent* significa:

(i) En el cas d'Andorra, el ministre encarregat de les finances o el seu representant autoritzat.

(ii) En el cas de Mònaco, el ministre de Finances i Economia ("*Conseiller de Gouvernement - Ministre des Finances et de l'Economie*") o el seu representant autoritzat.

j. El terme *nacional*, en relació amb un Estat contractant, significa:

(i) Qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'aquest Estat contractant; i

(ii) Qualsevol persona jurídica, societat de persones (*partnership*) o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en aquest Estat contractant.

k. El terme *activitat econòmica* inclou la prestació de serveis professionals i la realització d'altres activitats de naturalesa independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en tot moment per part d'un Estat contractant, qualsevol terme que no hi estigui definit té, llevat que del context se n'infereixi una interpretació diferent o que les autoritats competents acordin un significat diferent d'acord amb les disposicions de l'article 24, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que prevaldrà el significat donat per la legislació fiscal d'aquest Estat per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident*

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió *resident d'un Estat contractant* significa:

a. En el cas d'Andorra: qualsevol persona que, d'acord amb la legislació del Principat d'Andorra, està subjecta a imposició a Andorra en virtut del seu domicili, residència, seu de direcció efectiva o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s'aplica tant a Andorra com a totes les seves subdivisions polítiques o

entitats locals. No obstant això, aquest terme no inclou les persones que estan subjectes a l'impost a Andorra exclusivament per rendes d'origen o patrimoni situat a Andorra.

b. En el cas de Mònaco: qualsevol persona que, d'acord amb la legislació del Principat de Mònaco, té a Mònaco el seu domicili, la seva residència, la seva seu de direcció efectiva o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s'aplica tant a l'Estat de Mònaco com a les entitats controlades per l'Estat o a tota autoritat local d'aquest Estat.

2. Quan, d'acord amb les disposicions de l'apartat 1, una persona física és resident en ambdós estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a. Aquesta persona es considera resident únicament en l'Estat on disposa d'un habitatge permanent a la seva disposició; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós estats, es considera resident únicament de l'Estat on manté vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals).

b. Si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no té habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on sojorna de manera habitual.

c. Si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós estats o si no sojorna de manera habitual en cap dels dos, es considera únicament resident de l'Estat del qual posseeix la nacionalitat.

d. Si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós estats o si no posseeix la nacionalitat de cap dels dos, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. Quan una persona diferent d'una persona física és, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, resident dels dos estats contractants, les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord l'Estat contractant del qual la persona esmentada serà considerada resident a efectes del Conveni, atesa la seva seu de direcció efectiva, el lloc on està establerta o constituïda i qualsevol altre factor rellevant. A manca de tal acord, aquesta persona no tindrà dret a cap benefici o exempció previstos pel Conveni, excepte en la mesura i en les condicions acordades per les autoritats competents dels estats contractants.

Article 5. Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió *establiment permanent* designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat econòmica.

2. L'expressió *establiment permanent* inclou, en particular:

a. Una seu de direcció.

b. Una sucursal.

c. Una oficina.

d. Una fàbrica.

e. Un taller.

f. Una mina, un pou de petroli o de gas, una pedrera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

g. Una explotació agrícola, pecuniària o forestal.

3. Una obra de construcció o de muntatge únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió *establiment permanent* no inclou:

a. La utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzematge, exposició o lliurament de béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;

- b. El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;
 - c. El manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat de ser transformats per una altra empresa;
 - d. El manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de reunir informació per a l'empresa;
 - e. El manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de fer, per a l'empresa, qualsevol altra activitat de caràcter preparatori o auxiliar;
 - f. El manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat d'efectuar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), sempre i quan l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter preparatori o auxiliar.
5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona –que no sigui un agent independent a qui s'aplica l'apartat 6– actua per compte d'una empresa i disposa, en un Estat contractant, de poders que exerceix de manera habitual i que la faculden per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten en l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació fixa de negocis com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.
6. No es considera que una empresa tingui un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet d'exercir-hi les seves activitats mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.
7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli una societat resident de l'altre Estat contractant o estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o que exerceixi activitats econòmiques en aquest altre Estat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o de qualsevol altra manera), no és suficient, per si sol, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

Article 6. Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant només poden ser gravades en aquest altre Estat.
2. L'expressió *béns immobles* té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou, en qualsevol cas, els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip emprat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments fixos o variables per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus i les aeronaus i els vehicles ferroviaris o de carretera no es consideren béns immobles.
3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de la utilització directa, del lloguer o la utilització de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.
4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 també s'apliquen a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només estan sotmesos a imposició en aquest Estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis atribuïbles a aquest establiment permanent d'acord amb les disposicions de l'apartat 2 poden ser imposables en aquest altre Estat.

2. Als efectes d'aquest article i de l'article 22, els beneficis que són atribuïbles en cada estat contractant a l'establiment permanent esmentat a l'apartat 1 són els beneficis que podrien esperar-se obtenir, en particular en les seves relacions amb altres parts de l'empresa, si es tractés d'una empresa autònoma i independent dedicada a les mateixes activitats o similars de conformitat amb les mateixes condicions o similars, tenint en compte les funcions exercides, els actius utilitzats i els riscos assumits per l'empresa mitjançant l'establiment permanent i mitjançant les altres parts de l'empresa.

3. Quan, de conformitat amb l'apartat 2, un estat contractant ajusta els beneficis atribuïbles a l'establiment permanent d'una empresa d'un dels estats contractants i, per consegüent, tributa beneficis de l'empresa que ja ha gravat l'altre estat, aquest altre estat, en la mesura que sigui necessari per eliminar la doble imposició sobre dits beneficis, farà l'ajust que pertogui en la quantia de l'impost aplicat sobre aquests beneficis. En cas necessari, les autoritats competents dels estats contractants es consultaran per determinar els ajuts esmentats.

4. Quan els beneficis inclouen les rendes que es tracten separatament en altres articles d'aquest Conveni, llavors les disposicions d'aquells articles no es veuran afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8. *Transport marítim i aeri internacional*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de naus o d'aeronaus, en trànsit internacional, només són imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells emprats en el transport per vies de navegació interior, només són imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

3. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim o de transport per vies de navegació interior es troba a bord d'una nau o d'un vaixell, aquesta seu es considera ubicada en l'estat contractant on es troba el port base d'aquesta nau o d'aquest vaixell, o en l'absència d'un port base, en l'estat contractant del qual sigui resident la persona que explota la nau o el vaixell.

4. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un "pool", en una explotació conjunta o en una agència d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades*

1. Quan:

a. Una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b. Les mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant;

I quan, en l'un cas o l'altre, les dos empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hauria pogut obtenir una de les empreses, però que de fet no s'han pogut obtenir a causa d'aquestes condicions, es podran incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser gravats.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i per tant, grava– beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ja ha estat gravada en aquest altre Estat, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer Estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que haguessin convingut empreses independents, l'altre Estat procedeix a l'ajustament que correspongui de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants es consultaran quan sigui necessari.

Article 10. Dividends

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant només poden ser gravats en aquest altre Estat.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis que serveixen per pagar els dividends.

2. El terme *dividends* utilitzat en aquest article designa els rendiments procedents d'accions, accions o bons de gaudi, les parts de mines, parts de fundador o altres drets, excepte els crèdits i la participació en els guanys, així com els rendiments d'altres participacions socials, incloses les rendes d'altres drets corporatius, sotmesos per la legislació de l'Estat d'on és resident la societat distribuïdora.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, exerceixi en l'altre Estat contractant on resideix la societat que paga els dividends una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora dels dividends. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Quan una societat que és resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot percebre cap impost sobre els dividends pagats per la societat, llevat que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat, o que la participació generadora de dividends estigui efectivament vinculada a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre beneficis de societat no distribuïts, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts siguin, totalment o en part, beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant només poden ser gravats en aquest altre Estat.

2. El terme *interessos* emprat en aquest article designa les rendes dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyades o no d'una garantia hipotecària o d'una clàusula de participació en els beneficis del deutor, i, en particular, les rendes de fons públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i els lots vinculats a aquestes rendes de fons públics, bons o obligacions. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren interessos als efectes d'aquest article.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, que és resident d'un Estat contractant, exerceixi a l'altre Estat contractant, d'on procedeixen els interessos, mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat i quan el crèdit generador dels interessos està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'aplicaran les disposicions de l'article 7.

4. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor resideix en aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent pel qual ha contret un deute que dona lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on està situat l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de les relacions especials que hi ha entre el deutor i el beneficiari efectiu o de les que l'un i l'altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'aplicaran únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. Cànon

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant poden ser gravats en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests cànonns també poden ser imposables en l'Estat contractant d'on procedeixen i de conformitat amb la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànonns és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir el 5 per cent de l'import brut dels cànonns.
3. El terme *cànonns* emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa pagades per l'ús o la concessió de l'ús d'un dret d'autor sobre una obra literària, artística o científica, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, d'una patent, d'una marca de fàbrica o comercial, d'un dibuix o d'un model, d'un plànol, d'una fórmula o d'un procediment, secrets, i per informacions relatives a una experiència adquirida en l'àmbit industrial, comercial o científic.
4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànonns, que és resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant d'on procedeixen els cànonns una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o el bé generador dels cànonns està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquests casos, s'apliquen les disposicions de l'article 7.
5. Es considera que els cànonns procedeixen d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànonns, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de cànonns i que suporta la càrrega d'aquests cànonns, es considera que aquests cànonns procedeixen de l'Estat on se situa l'establiment permanent.
6. Quan, per raó de les relacions especials que hi ha entre el deutor i el beneficiari efectiu o entre aquestes persones i una tercera persona, l'import dels cànonns, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'apliquen únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. *Guany de capital*

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6 i situats a l'altre Estat contractant només poden ser gravats en aquest altre Estat.
2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, inclosos els guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), poden ser gravats en aquest altre Estat.
3. Els guanys obtinguts per una empresa d'un Estat contractant que explota naus o aeronaus, vehicles ferroviaris o de carretera en el tràfic internacional procedents de l'alienació de les naus o aeronaus, els vehicles ferroviaris o de carretera esmentats, o procedents de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus o aeronaus, vehicles ferroviaris o de carretera, només són gravables en aquest Estat.
4. Els guanys adquirits per un resident d'un Estat contractant a partir de l'alienació d'accions o de drets o participacions similars, com ara drets o participacions en una societat de persones o una fidúcia (o un *trust*), només poden ser sotmesos a imposició de l'altre Estat contractant si, en qualsevol moment durant els 365 dies precedents a l'alienació, el valor d'aquestes accions o drets similars procedeix en més del 50 per 100, directament o indirectament, de rendes immobiliàries, considerades en l'article 6, situades en l'altre Estat contractant.
5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només són gravables en l'Estat contractant en què resideix l'alienador.

Article 14 *Rendes del treball*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, els salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball són gravables exclusivament

en aquest Estat tret que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix d'aquesta manera, les remuneracions que se'n deriven poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball exercit en l'altre Estat contractant només són gravables en el primer Estat esmentat quan:

- a. El perceptor exerceix el treball en l'altre Estat durant un període o períodes que no excedeixen 183 dies en total durant tot el període de dotze mesos que comença o s'acaba durant l'any fiscal considerat; i
- b. Les remuneracions les pagui un empresari o algú per compte d'un empresari que no és resident de l'altre Estat; i
- c. Les remuneracions no les suporti un establiment permanent que l'empresari tingui en l'altre Estat.

3. Malgrat les disposicions anteriors d'aquest article, les remuneracions percebudes per un resident d'un Estat contractant en relació amb una ocupació, com a membre de la tripulació regular d'una nau o una aeronau, que s'exerceix a bord d'una nau o aeronau que operi en tràfic internacional, i que no sigui a bord d'una nau o aeronau que operi exclusivament en l'altre Estat contractant, només són gravables en el primer Estat esmentat.

Article 15. Honoraris dels directors

Les remuneracions en qualitat de conseller i altres retribucions anàlogues que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat que és resident de l'altre Estat contractant només poden ser gravades en aquest altre Estat.

Article 16. Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista, ja sigui com a actor de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o en qualitat de músic o com a esportista o com a model, poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. Quan les rendes derivades de les activitats efectuades per un artista o un esportista o un model personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin no a l'artista o l'esportista o al model sinó a una altra persona, aquestes rendes estan subjectes a imposició, sense perjudici del que disposen els articles 7 i 14, a l'Estat contractant on s'exerceixen les activitats d'artista o esportista o model.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen a les rendes derivades de les activitats efectuades en un Estat contractant per un artista o un esportista o un model resident en l'altre Estat contractant quan l'estada en l'Estat contractant mencionat en primer lloc és finançada totalment o principalment amb fons públics de l'altre Estat contractant o de les seves subdivisions polítiques o entitats locals. En aquest cas, les rendes només són gravables a l'Estat contractant del qual l'artista o l'esportista o model és resident.

Article 17. Pensions

Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions anàlogues que es paguen a un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball anterior només són gravables en aquest Estat.

Article 18. Funció pública

1. a. Els sous, els salaris i altres remuneracions anàlogues pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o per una entitat local a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o subdivisió o entitat només són gravables en aquest Estat.

b. No obstant això, aquests sous, salaris i remuneracions anàlogues només són gravables en l'altre Estat contractant quan els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- (i) Posseeix la nacionalitat d'aquest Estat; o

- (ii) No va esdevenir resident d'aquest Estat exclusivament amb la finalitat de prestar aquests serveis.
2. a. No obstant el que disposa l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions anàlogues pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o a càrrec de fons constituïts per aquest Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o aquesta subdivisió o entitat només són gravables en aquest Estat.
- b. No obstant això, aquestes pensions i remuneracions anàlogues només són gravables a l'altre Estat contractant quan la persona física és un resident i posseeix la nacionalitat d'aquest Estat.
3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als sous, els salaris, les pensions i altres remuneracions anàlogues, pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat econòmica exercida per un Estat contractant o per una subdivisió política o entitat local seves.

Article 19. *Estudiants*

Els imports que rep, per cobrir les despeses de manutenció, d'estudis o de formació pràctica, un estudiant o una persona en pràctiques que és, o hagi estat just abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que sojorna al primer Estat esmentat amb l'única finalitat de la seva manutenció, d'estudis o de formació pràctica, no són gravables en aquest Estat, sempre que aquests pagaments provenguin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. *Altres ingressos*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, provenguin d'on provenguin, no previstes en els articles precedents d'aquest Conveni només són gravables en aquest Estat.
2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el dret o el bé generador de les rendes està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

Article 21. *Capital*

1. El capital corresponent a béns immobles considerats a l'article 6, que són propietat d'un resident d'un Estat contractant i se situen a l'altre Estat contractant, pot ser imposable en aquest altre Estat.
2. El capital corresponent a béns mobles que constitueixen l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant pot ser imposable en aquest altre Estat.
3. El capital d'una empresa d'un Estat contractant que exploti naus o aeronaus, o vehicles ferroviaris i de carretera en el tràfic internacional, representat per aquestes naus o aeronaus, vehicles ferroviaris i de carretera i per béns mobles relacionats amb l'explotació d'aquestes naus o aeronaus, o vehicles ferroviaris i de carretera, només és imposable en aquest Estat.
4. Els altres elements de capital d'un resident d'un Estat contractant només són imposables en aquest Estat.

Article 22. *Eliminació de la doble imposició*

1. D'acord amb la legislació dels estats contractants relativa a l'eliminació de la doble imposició, la doble imposició s'elimina en els estats contractants de la manera següent:

Quan un resident d'un Estat contractant obtingui rendes o posseeixi capital que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, puguin ser imposables a l'altre Estat contractant, el primer Estat acorda:

- a. una deducció en l'impost sobre la renda d'aquest resident d'un import igual a l'impost sobre la renda pagat a l'altre Estat;
- b. una deducció en l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident d'un import igual a l'impost pagat sobre el patrimoni a l'altre Estat;

No obstant això, en un cas i l'altre, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o al capital obtingut a l'altre Estat.

2. Quan, de conformitat amb qualsevol disposició d'aquest conveni, les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant o el capital que posseeix estiguin exempts d'impostos en aquest Estat, aquest Estat pot, no obstant això, prendre en consideració les rendes o el capital exempt per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o capital d'aquest resident.

Article 23. No-discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no han d'estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, i que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat en les mateixes circumstàncies, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els apàtrides residents d'un Estat contractant no estaran subjectes en cap dels estats contractants a cap impost o obligació relativa a aquest impost que no s'exigeixin o que siguin més onerosos que aquells als quals estiguin o puguin estar subjectes els nacionals d'aquest Estat que es trobin en les mateixes condicions, en particular pel que fa a la residència.

3. Un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no pot ser imposat en aquest altre Estat de manera menys favorable que la imposició de les empreses d'aquest altre Estat que exerceixen la mateixa activitat. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les bonificacions personals, exempcions i desgravacions fiscals en funció de la situació o de les càrregues familiars que concedeix als seus propis residents.

4. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 5 de l'article 11 o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis gravables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer Estat esmentat. De manera anàloga, qualsevol deute d'una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant s'ha de deduir, per determinar el capital imposable d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si hagués estat tret per un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. Les empreses d'un Estat contractant que tenen un o diversos residents de l'altre Estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirectament, totalment o en part, no estan sotmeses, en el primer Estat esmentat, a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmeses altres empreses similars del primer Estat esmentat.

6. Cap Estat contractant no aplicarà cap mesura perjudicial o restrictiva basada en pràctiques fiscals perjudicials als residents o nacionals de qualsevol dels estats contractants, mesures que comprenen, entre d'altres, la inscripció en una llista discriminatòria de manera arbitrària.

7. Malgrat les disposicions de l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 24. Procediment d'arranjament amistós

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un o ambdós estats contractants comporten o poden comportar per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot presentar, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, el seu cas a l'autoritat competent de qualsevol dels estats contractants. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb aquest Conveni. L'arranjament s'ha d'aplicar siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.
3. Les autoritats competents dels estats contractants, mitjançant un arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni. També es poden consultar amb la finalitat d'evitar la doble imposició en casos no previstos per aquest Conveni.
4. Les autoritats competents dels estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, inclús mitjançant una comissió conjunta formada per elles o els seus representants, amb la finalitat d'arribar a un arranjament, tal com s'indica en els apartats anteriors.
5. En el cas que, en establir un acord o conveni per evitar la doble imposició conclòs amb una tercera jurisdicció després de signar aquest Conveni, el Principat de Mònaco accepti d'incloure una disposició relativa a l'arbitratge en aquell acord o conveni, les autoritats competents del Principat de Mònaco i d'Andorra iniciaran negociacions, al més aviat possible, amb l'objectiu de concloure un protocol d'esmena que insereixi una disposició relativa a l'arbitratge en aquest Conveni.

Article 25. Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants intercanvien informació previsiblement rellevant per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'execució o l'aplicació del dret intern relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, per les seves subdivisions polítiques o entitats locals, en la mesura que la imposició així exigida no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.
2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un Estat contractant és tractada de forma confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació del dret intern d'aquest Estat, i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) relacionades amb la gestió o la recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, la seva aplicació efectiva o la persecució de l'incompliment en relació amb aquests impostos, la resolució dels recursos relatius a aquests impostos, o la supervisió d'aquestes activitats. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar aquesta informació per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques dels tribunals o de decisions judicials. No obstant això, la informació rebuda per un Estat contractant pot ser emprada per a altres finalitats quan aquesta informació pugui ser emprada per a altres finalitats segons la legislació interna dels dos estats i l'autoritat competent de l'Estat sol·licitat n'autoritzi l'ús.
3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'obligar un Estat contractant a:
 - a. Prendre mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre Estat contractant.
 - b. Proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de l'altre Estat contractant.
 - c. Proporcionar informació que revela un secret de caràcter empresarial, industrial, comercial o professional o un procés industrial o informació la revelació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.
4. Si un Estat contractant sol·licita informació de conformitat amb aquest article, l'altre Estat contractant utilitza les mesures de les quals disposa per obtenir la informació sol·licitada, independentment que l'altre Estat no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació precedent està restringida per les disposicions de l'apartat 3, però en cap cas els estats contractants no poden interpretar aquestes restriccions com a base per denegar l'intercanvi d'informació únicament per l'absència d'interès nacional en la informació sol·licitada.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 no s'interpreten en el sentit de permetre a un Estat contractant denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè aquesta informació la posseeixen bancs, altres institucions financeres o qualsevol persona que actui en qualitat de mandatària o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de propietat d'una persona.

Article 26. *Membres de missions diplomàtiques i oficines consulars*

Les disposicions del Conveni no afectaran els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars de conformitat amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

Article 27. *Dret a acollir-se als beneficis del Conveni*

1. No obstant la resta de disposicions d'aquest Conveni, un resident d'un Estat contractant no pot beneficiar-se en l'altre Estat contractant de cap reducció o exempció d'impostos en relació amb la renda o el capital prevista en aquest Conveni si és raonable concloure, tenint en compte tots els elements i les circumstàncies rellevants, que el principal objectiu és obtenir aquests beneficis, tret que sigui establert que acordar aquests beneficis en aquestes circumstàncies sigui conforme amb l'objecte i la finalitat de les disposicions rellevants d'aquest Conveni. Les autoritats competents dels estats contractants es consultaran abans de denegar a un resident d'un Estat contractant aquests beneficis a l'altre Estat contractant.

2. Quan, en virtut de l'apartat 1 anterior, es denegui un benefici d'aquest Conveni a una persona, l'autoritat competent de l'Estat contractant que, d'una altra manera, hauria concedit aquest benefici considerarà no obstant això que aquesta persona té dret a aquest benefici o a beneficis diferents respecte a un determinat element de renda o capital si, a sol·licitud d'aquesta persona i després de tenir en compte els fets i les circumstàncies rellevants, l'autoritat competent esmentada determina que aquests beneficis s'haurien atorgat al sol·licitant en absència de l'operació o l'arranjament. L'autoritat competent de l'Estat contractant al qual s'ha presentat la sol·licitud consultarà amb l'autoritat competent de l'altre Estat abans de refusar una sol·licitud presentada per un resident de l'altre Estat en virtut d'aquest paràgraf.

Article 28. *Entrada en vigor*

1. Cadascun dels estats contractants notificarà a l'altre per escrit, mitjançant la via diplomàtica, l'acompliment dels procediments legals interns necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Aquest Conveni entrarà en vigor transcorregut un termini de trenta dies a comptar de la data de la recepció de la darrera notificació.

2. Les seves disposicions tindran efecte:

- a. Respecte dels impostos retinguts en origen, les rendes pagades o acreditades, a partir de l'1 de gener de l'any següent a aquell en què el Conveni entri en vigor.
- b. Respecte als altres impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles, en qualsevol exercici fiscal que s'iniciï a partir de l'1 de gener de l'any que segueix l'any en què el Conveni entri en vigor.

Article 29. *Denúncia*

Aquest Conveni es manté en vigor fins que un dels estats contractants el denunciï. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per la via diplomàtica, mitjançant una notificació de denúncia amb un preavís mínim de sis mesos abans de l'acabament de cada any civil següent a un període de cinc anys a partir de la data en què entra en vigor. En aquest cas, el Conveni deixarà de tenir efecte:

- a. Respecte dels impostos retinguts en origen, les rendes pagades o acreditades, a partir de l'1 de gener de l'any civil següent a aquell en què es rebí la notificació.
- b. Respecte dels altres impostos sobre la renda i dels impostos exigibles, en qualsevol exercici que comenci a partir de l'1 de gener de l'any immediatament següent a aquell en què es rebí la notificació.